

Adio, tristețe... Salut, bucurie!

Ana Serna

Henar Íñigo

GIRASOL

Vacanța e gata să înceapă.

La școala din iaz, broscuța Olivia nu mai poate de nerăbdare.

- Vacanța! exclamă ea entuziasmată la auzul clopoțelului. În sfârșit o să pot să mă joc toată ziua cu prietenii mei!

Respect pentru oameni și natură

Când e bucuroasă, Olivia sare, râde și chiar face piruete.

E hotărâtă să-și petreacă după-amiaza jucându-se. Dar când ajunge acasă la prietena ei cea mai bună, șopârla Berta, o găsește așezată pe treptele de la intrare...

Și plângând!

- De ce plângi, Berta?
- Eu și familia mea ne mutăm. Mergem să locuim cu unchiul și mătușa mea în pârâul din Fuenteclara.

- Adică nu o să mai stai aici? o întreabă Olivia surprinsă. Asta înseamnă că nu o să ne mai vedem!

Olivia e atât de măhnită că a încetat să se mai gândească la vacanță.

Acum, dintr-o dată, se simte foarte tristă.

„Nu e drept!“, se gândește ea în timp ce-și ia rămas-bun de la Berta.